

แนวโน้มนระดับสมิทธิภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษของนิสิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และบุคคลภายนอกที่สนใจ ปี พ.ศ. 2533

ศิริพร พงษ์สุรพิพัฒน์
สุพัฒน์ สุขมลสันต์

ความเป็นมาของโครงการ

ฝ่ายวิชาการและสถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้ดำเนินการโครงการวิจัย และพัฒนาเรื่อง "การสร้างและพัฒนาคุณภาพแบบทดสอบสมิทธิภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษ และระบบการทดสอบที่เกี่ยวข้อง" ในระหว่างปีการศึกษา 2532-2534 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและพัฒนาคุณภาพของแบบทดสอบวัดสมิทธิภาพทั่วไปของภาษาอังกฤษสำหรับกับนิสิตชั้นปีที่ 3-4 หรือ 2 ปีสุดท้ายของหลักสูตรต่าง ๆ รวมทั้งบุคคลภายนอกทั่วไปที่สนใจให้เป็นแบบทดสอบที่มีคุณภาพสูง วัตถุประสงค์อีกประการหนึ่งคือ เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับระดับสมิทธิภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือ นิสิตชั้นปีที่ 3-4 หรือ 2 ปีสุดท้ายของหลักสูตรต่าง ๆ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเมื่อจำแนกออกเป็นมิติต่าง ๆ กล่าวคือ คณะ ภาควิชา วิชาเอก-โท เพศ สถานะทางสังคมและเศรษฐกิจของครอบครัว และการ

ศึกษาของบิดา-มารดา นอกจากนี้โครงการนี้ได้จัดขึ้นเพื่อสร้างและพัฒนาระบบการทดสอบที่เกี่ยวข้องกับการวัดสอบแบบทดสอบดังกล่าวให้มีความเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์ ซึ่งได้แก่คลังข้อทดสอบโดยใช้คอมพิวเตอร์ โปรแกรมการประมวลผลการสอบ และรายงานผลการสอบเป็นรายบุคคลโดยใช้คอมพิวเตอร์

ลักษณะเฉพาะของโครงการ

โครงการนี้เป็นส่วนแรกของโครงการ "การสร้างและพัฒนาคุณภาพแบบทดสอบสมิทธิภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษและระบบการทดสอบที่เกี่ยวข้อง" วัตถุประสงค์ของโครงการคือ เพื่อศึกษาเชิงสำรวจเกี่ยวกับแนวโน้มของระดับสมิทธิภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 1-6 บัณฑิตวิทยาลัย และบุคคลภายนอกที่สนใจ เมื่อจำแนกออกเป็นมิติต่าง ๆ คือ เพศ ชั้นปี คณะวิชา เชื้อชาติ สัญชาติ ศาสนา อายุ และรายได้ของครอบครัว

ดังนั้นตัวแปรต้นของโครงการวิจัยนี้ จึงได้แก่ เพศ
 ชั้นปี คณะวิชา เชื้อชาติ สัญชาติ ศาสนา อายุ และ
 รายได้ของครอบครัว และตัวแปรที่ศึกษาได้แก่
 ความสามารถในการฟัง ความสามารถในการอ่าน
 เข้าใจความสามารถในการเขียนด้านทักษะการรับรู้
 ความสามารถในการเขียนด้านทักษะการผลิต และ
 ความสามารถรวมทั้ง 4 ด้าน สำหรับประชากรของ
 การวิจัยครั้งนี้ เป็นประชากรเชิงนิยาม ซึ่งเป็น
 ผู้สมัครสอบ 2,964 คน และประชากรทั้งหมดยก
 เว้นบุคคลภายนอก 17,402 คน ส่วนผลวิจัยมี
 จำนวน 1,684 คน หรือร้อยละ 56.8 ของ
 ผู้สมัครสอบทั้งหมด และร้อยละ 7.62 ของประ-
 ชากรทั้งหมด ยกเว้นบุคคลภายนอก ในเรื่องเครื่อง
 มือในการวิจัยนั้นเป็นแบบทดสอบวัดสมิทธิภาพทั่วไป
 ทางภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้น ใช้เวลาสอบประมาณ 3
 ชั่วโมงแบบทดสอบมี 2 ลักษณะคือ แบบทดสอบ
 ปรนัยแบบเลือกตอบ เป็นแบบทดสอบการฟังเข้าใจ
 ความ 35 ข้อ แบบทดสอบการอ่านเข้าใจความ 60
 ข้อ แบบทดสอบการเขียน 25 ข้อ และแบบทดสอบ
 อัตนัยเพื่อทดสอบการเขียนขนาดสั้น 3 ข้อ
 ประมาณข้อละ 30 คำ และขนาดยาวอีก 1 ข้อ
 ยาวประมาณ 200-250 คำ จำนวนผู้เข้าสอบทั้งสิ้น
 รายละเอียดดังนี้คือ อักษรศาสตร์ร้อยละ 6.1
 วิศวกรรมศาสตร์ร้อยละ 9.4 พาณิชยศาสตร์และ
 การบัญชีร้อยละ 11.4 วิทยาศาสตร์ร้อยละ 7.5
 รัฐศาสตร์ร้อยละ 3.7 สถาปัตยกรรมศาสตร์ร้อยละ 3
 ครุศาสตร์ร้อยละ 5.8 แพทยศาสตร์ร้อยละ 5.2
 นิเทศศาสตร์ร้อยละ 3.7 สัตวแพทยศาสตร์ร้อยละ
 4.5 เศรษฐศาสตร์ร้อยละ 1.8 ทันตแพทยศาสตร์
 ร้อยละ 4 นิติศาสตร์ร้อยละ 3.4 เกษตรศาสตร์ร้อยละ
 4.2 ศิลปกรรมศาสตร์ร้อยละ 1.1 บัณฑิตวิทยาลัย
 ร้อยละ 3.9 และบุคคลภายนอก ร้อยละ 21.3 จาก
 ผู้เข้าสอบทั้งหมดเป็นเพศชายร้อยละ 38.4 และเพศ
 หญิงร้อยละ 61.6 แบ่งออกตามจำนวนและชั้นปี
 ดังนี้คือ ปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 14.8 ปีที่ 2 คิดเป็น

ร้อยละ 9.7 ปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 12.8 ปีที่ 4
 คิดเป็นร้อยละ 29.2 ปีที่ 5 คิดเป็นร้อยละ 5.8 ปีที่ 6
 คิดเป็นร้อยละ 2.6 บัณฑิตวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ
 3.9 และบุคคลภายนอก คิดเป็นร้อยละ 21.3

การวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลนั้น อาศัยโปรแกรม
 คอมพิวเตอร์ชื่อ SPSSX, SPSS/PC และโปร-
 แกรมอื่น เพื่อคำนวณหาค่าสถิติบรรยายต่าง ๆ คือ
 ค่า T-test, ค่า F-test, ค่า Item analysis, ค่า Item
 bias และค่าของ Scheffe test ผลการวิเคราะห์
 สรุปได้ดังนี้คือ แบบทดสอบวัดสมิทธิภาพทั่วไปทาง
 ภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้น มีคุณภาพในระดับดีคือ มี
 ความยากง่ายโดยเฉลี่ยในระดับปานกลาง อำนาจ
 จำแนกโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างสูง และมีความ
 เทียงค่อนข้างสูง ($KR_{20} = 0.74-0.82$)
 และทั้งฉบับมีความเที่ยงสูงมาก ($KR_{20} = 0.90$)
 ส่วนความตรงได้รับการตรวจสอบจากคณะผู้เชี่ยวชาญ
 ในการสร้างแบบทดสอบทางภาษาอังกฤษในเรื่อง
 สมิทธิภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษของผู้สอบ
 ครั้งนี้

โดยเฉลี่ยแล้ว ทางด้านการฟังและการอ่าน
 เข้าใจความอยู่ในระดับต่ำกว่าปานกลางเล็กน้อย
 ความสามารถทางการเขียนด้านทักษะการรับรู้
 อยู่ในระดับปานกลาง ความสามารถทางการเขียนด้าน
 ทักษะการผลิตอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ และมีความ
 สามารถรวมอยู่ในระดับต่ำกว่าปานกลางเล็กน้อย
 ผลการวิเคราะห์ประการหนึ่งที่น่าสังเกตคือ นิสิต
 ชั้นปีที่ 3 มีสมิทธิภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษสูงที่
 สุดในทุกทักษะรวมทั้งทักษะรวม รองลงมาคือ นิสิต
 ชั้นปีที่ 6 และ 4 ตามลำดับ และบุคคลภายนอกมี
 สมิทธิภาพทั่วไปต่ำที่สุด รองลงมาคือ นิสิตจาก
 บัณฑิตวิทยาลัยและนิสิตชั้นปีที่ 1 ตามลำดับ และ
 อีกประการหนึ่งคือ นิสิตจากคณะอักษรศาสตร์ มี

สมิทธิภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษสูงที่สุดเกือบทุกทักษะรวมทั้งทักษะรวม รองมาได้แก่ นิสิตจากคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี รัฐศาสตร์ และทันตแพทยศาสตร์ ตามลำดับ นิสิตที่มีสมิทธิภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษต่ำสุดคือ นิสิตจากคณะศิลปกรรมศาสตร์ รองลงมาได้แก่ นิสิตจากคณะครุศาสตร์ และคณะนิติศาสตร์ ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโอกาสในการเรียนในห้องเรียน และการใช้ภาษาอังกฤษแตกต่างกัน นิสิตคณะและชั้นปีที่เรียนภาษาอังกฤษมากกว่าและเป็นเวลาติดต่อกันย่อมมีปริมาณความรู้ทางภาษาอังกฤษมากกว่าเป็นธรรมดา โดยเฉพาะเมื่อดูจากสมิทธิภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษของบัณฑิตวิทยาลัยและบุคคลภายนอกไม่ได้เรียนภาษาอังกฤษในห้องเรียน และไม่ค่อยได้มีโอกาสได้ใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน จึงทำให้ระดับสมิทธิภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษลดลง นิสิตคณะแพทยศาสตร์ก็เช่นเดียวกัน ถึงแม้จะมีสัมฤทธิ์ผลในการเรียนรายวิชาอังกฤษพื้นฐาน I และ II รองลงมาจากนิสิตของคณะทันตแพทยศาสตร์ หรืออักษรศาสตร์ แต่ปรากฏว่าอันดับที่ของสมิทธิภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษของนิสิตจากคณะแพทยศาสตร์ในการสอบทักษะต่าง ๆ ลดลงมาก ทั้งนี้ก็เป็นเพราะมีโอกาสเรียนรู้ในห้องเรียนเพียง 2 รายวิชา หรือภายในหนึ่งปีการศึกษาเท่านั้น และความสามารถทั่วไปทางภาษาอังกฤษคงลดลงเพราะไม่ได้เรียนและไม่ได้ใช้เป็นเวลานาน ๆ โดยเฉพาะทักษะในการฟังและทักษะด้านการผลิตในการเขียน

นอกจากนี้ผลการวิเคราะห์ยังแสดงว่าศาสนาเชื้อชาติสัญชาติอายุของผู้สอบในระดับมหาวิทยาลัย รายได้ของบิดาและมารดา มีความสัมพันธ์กับสมิทธิภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษของผู้สอบอย่างไม่มีนัยสำคัญ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าในเรื่องศาสนา เชื้อชาติ สัญชาติ นั้น จำนวนนิสิตที่นับถือศาสนาอื่นนอกจากศาสนาพุทธ หรือมีเชื้อชาติอื่นนอกจากเชื้อชาติ

ไทย หรือมีสัญชาติอื่นนอกจากสัญชาติไทยแล้วมีจำนวนน้อยมาก อีกทั้งการสื่อสารและสื่อสอนของศาสนาอื่นก็ใช้ภาษาไทย เช่น คัมภีร์ไบเบิลและเพลงสวดของศาสนาคริสต์ และการเทศนาสั่งสอนนิยมใช้ภาษาไทย และผู้สอนศาสนาคริสต์ส่วนมากก็เป็นคนไทย ดังนั้นอิทธิพลต่อความสามารถทางภาษาอังกฤษจึงมีน้อยหรือแทบจะไม่มีเลย ส่วนเรื่องอายุของผู้สอบในระดับอุดมศึกษาไม่มีสัมพันธ์กับสมิทธิภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญ นั้นอาจเป็นเพราะพิสัยของอายุผู้สอนแคบมาก ผู้สอนมีอายุอยู่ในรุ่นราวคราวเดียวกัน ทำให้ความแปรปรวนของอายุมีน้อย จึงทำให้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าน้อยตามไปด้วย ส่วนเรื่องสุดท้ายคือ การที่รายได้ของบิดาและมารดา หรือฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับสมิทธิภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษอย่างไม่มีนัยสำคัญ สาเหตุของผลดังกล่าวอาจเป็นเพราะว่า นิสิตของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่มาจากครอบครัวที่มีรายได้สูง ดังนั้นนิสิตจึงไม่น่าจะมีปัญหาทางด้านการเงินที่จะใช้จ่ายในการเรียนหรือการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมทางด้านภาษาอังกฤษหากมีความต้องการ นิสิตที่มาจากครอบครัวที่ร่ำรวยหรือไม่ก็ตามกลับมีแรงจูงใจเพื่อเรียนภาษาอังกฤษลดลง เพราะมองไม่เห็นความจำเป็นในระยะใกล้ที่ตนต้องใช้อังกฤษ เว้นแต่ผู้ที่ต้องการไปศึกษาต่อในต่างประเทศ ซึ่งก็มีจำนวนไม่มากนัก นอกจากนี้ นิสิตเหล่านี้ เรียนภาษาอังกฤษมานานมากและยึดเยื่อติดต่อกันแต่ไม่เข้มข้นและไม่มีโอกาสได้ใช้บ่อย จึงเกิด 'ภาวะชงกันทางการเรียนรู้ภาษา' และทำให้อัตราการเรียนรู้ภาษาไม่เพิ่มขึ้นตามอายุที่เพิ่มขึ้น

สรุปได้ว่า ระดับสมิทธิภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีแนวโน้มอยู่ในระดับต่ำกว่าที่ควรเป็นทั้งในด้านทักษะการฟัง การอ่านเข้าใจความ และการเขียน ซึ่งควรอยู่ในระดับสูงกว่านี้ เช่น ประมาณร้อยละ 75

หรือสูงกว่า เพราะข้อทดสอบที่สร้างขึ้นครั้งนี้ครอบคลุมเนื้อหาภาษาอังกฤษที่จำเป็นต้องใช้ทั่วไป หากมีความต้องการที่จะยกระดับสมรรถภาพทางภาษาอังกฤษของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยให้สูงขึ้น ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายควรจะได้ร่วมมือกันหาทางเร่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยอย่างจริงจังและต่อเนื่องด้วยวิธีการต่าง ๆ ตลอดช่วงระยะเวลาที่นิสิตเรียนอยู่ในมหาวิทยาลัย ทั้งในลักษณะของการเรียนการสอนโดยตรง และการส่งเสริมบรรยากาศทางวิชาการในรูปแบบต่าง ๆ

ที่มีภาษาอังกฤษเกี่ยวข้องช่วยในการศึกษา นอก จากในด้านการเรียนแล้ว การทดสอบและประเมินผลสมรรถภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษ อาจจะทำให้ นิสิตมีความตื่นตัวในการแสวงหาความรู้เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การสร้างและพัฒนาข้อทดสอบ ให้ครอบคลุมภาพรวมของความสามารถทุก ๆ ด้าน และเก็บสะสมไว้ในคลังข้อทดสอบเพื่อให้บริการ การสอบอย่างมีประสิทธิภาพ ใช้ได้อย่างรวดเร็ว สะดวก ประหยัด และตรงตามวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ได้มากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- ธีระพงศ์ แก่นจันทร์, "รูปแบบความสัมพันธ์เชิงเหตุผลของตัวแปรบางตัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น." *วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต*. กรุงเทพมหานคร : สาขาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.
- บุญนิจ พรพงศ์. "ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบบางประการกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ของครูประจำการ ระดับปริญญาตรี วิชาเอกภาษาอังกฤษในวิทยาลัยครูกลุ่มนครหลวง." *วิทยานิพนธ์ ปริญญามหาบัณฑิต* : ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา บัณฑิตศึกษาศิลปากร, 2527.
- ประทุม เจริญผล. "องค์ประกอบบางประการที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญ ระดับที่ 5 ในเขตการศึกษา 5." *วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์ มหาบัณฑิต* กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2526.
- สุพัฒน์ สุกมลสันต์ และคณะ, "แนวโน้มระดับสมรรถภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหา- วิทยาลัย และบุคคลภายนอกที่สนใจ ปี พ.ศ. 2533." *รายงานการวิจัย*. กรุงเทพมหานคร : สถาบัน ภาษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.
- อัจฉรา วงศ์โสธร และคณะ, "ความสำคัญและปัญหาของการทดสอบวัดระดับ." *รายงานการวิจัย*. กรุงเทพ- มหานคร : สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.
- Mc Call, R.B. *Fundamental Statistics for Psychology*. New York : Harcourt, Brace & World, Inc., 1970.